

Posudek na bakalářskou práci Marie Hronové

“The Nature of Revolt of The Angry Young Men with Reference to Selected works of Kingsley Amis and John Osborne ”

Jako téma své bakalářské práce si Marie Hronová vybrala povahu revolty tzv. Rozhněvaných mladých mužů, kterou analyzuje s odkazem na díla Kingsleyho Amise a Johna Osborna a to konkrétně *Lucky Jim* (1954) a *Look Back in Anger* (1956). Výběr tématu práce je zdánlivě konvenční, ve skutečnosti ale velice odvážný, neboť pod zdánlivě solidní slupkou se skrývá literární fenomén značně problematičtějšího ražení. Otázky vyvstávají již u jeho označení, které ač chytlavé a líbivé, není zcela přesné. Základní otázka tedy zní: Kdo byli tzv. rozhněvaní mladí muži?

Teoretická část práce podává obsáhlý výklad o celkové společenské situaci Velké Británie po konci druhé světové války, studium povahy revolty Rozhněvaných mladých mužů se opírá o poměrně podrobný popis politické, sociální, ekonomické a kulturní situace Velké Británie po roce 1945. Autorka erudovaně mapuje poválečnou finanční krizi, Marshallův plán, politiku sociálního státu, ztrátu pozice světové velmoci ve spojitosti se ztrátou kolonií, ponížení spojené se Suezskou krizí. Z hlediska sociálního přikládá důležitost zejména změnám, které se odehrály v rámci jednotlivých společenských tříd. Kritika, která charakterizuje britskou literaturu 50. let 20.století, má dle autorky těsnou spojitost se způsobem, jakým politická reprezentace a konkrétně vláda Labouristů řešila situaci po 2. světové válce. Kromě budování sociálního státu, tzv. "welfare state", bakalářská práce odkazuje také k reformám, které významnou měrou přispěly k demokratizaci vzdělávání. Díky rozšíření možnosti studia na středních školách a grantům určeným na podporu studia vysokoškolského se výrazně zvýšil počet studentů, kteří pocházeli z nižších společenských vrstev. Změny zavedené po 2.světové válce zasáhly všechny společenské třídy, způsobily řadu přesunů a zmatení v rámci společenských vrstev a nejvýrazněji prospěly těm spodním. Výrazné zlepšení životních podmínek ovšem neodstranilo nerovnost a nevraživost mezi jednotlivými vrstvami. Poválečná literatura odrážela celospolečenské změny, ale zároveň i pocit křivdy a jak autorka bakalářské práce uvádí v kapitole "Charakteristika poválečné britské literatury" na rozdíl od snahy politiků a ekonomů o obnovu válkou zničené země vyjadřovala literatura této doby spíše obavy, zklamání až nihilismus.

Teoretická část práce a zejména kapitoly věnované komplexní studii kulturní, sociální a politické situace poválečné Británie jsou zdařilé, po jazykové, stylistické i obsahové stránce. Méně povedená je část pojednávající o literatuře 50. let spojené s tzv. rozhněvanými mladými muži, kterou autorka zvolila za těžiště práce. Zejména kapitola "The working-class novel of the 1950s" je plná nepřesností a nejasností. Autorka například vytrvale označuje modernismus za elitářský, aniž by tento přívlastek nějak ozřejmila. Automatické používání termínů, které nějak nedefinuje, činí

vyznění práce problematické. Nazývat tzv. rozhněvané mladé muže literární "školou"(str. 21) či "hnutím", tvrdit, že Alan Sillitoe a John Braine byli významní představitelé dramatu a že román Alana Sillitoea *Saturday Night and Sunday Morning* je "a perfect example of a play"(str.21) je přinejmenším chybné. Stejně tak zařazení tzv. rozhněvaných mladých mužů pod dělnický román a jeho mísení s univerzitním románem je rovněž zavádějící – "their novels are often set in the campuses of the red brick universities"(str. 22) Problémem bakalářské práce Marie Hronové je, že ústředním tématem práce je fenomén, jehož podstatu autorka není sto správně definovat a tudíž s ním není následně schopna ani odpovídajícím způsobem pracovat.

Přes velice pečlivou a povedenou analýzu situace Velké Británie po 2.světové válce, kterou zakládá na dobře vybraných sekundárních zdrojích, není autorka schopna odpovědět na otázku, kterou si klade titulem své bakalářské práce samé – jaká je povaha revolty "rozhněvaných mužů". Kapitulu nazvanou "The Criticism of society in Amis' Lucky Jim" zakládá Marie Hronová zejména na paralele mezi životem Kingsley Amise - autora a Jima Dixona – hlavního hrdiny. Skrze postavu Jima Dixona román podrobuje kritice elitářství, nabubřelé intelektuálství, přetvářku a snobství ve všech podobách, zároveň se vysmívá průměrné až podprůměrné kvalitě příliš otevřeného vysokoškolského systému, kde maloměstské univerzity předstírají, že jsou svrchovanými centry moudrosti a vědění. Velice trefně autorka bakalářské práce glosuje rozporuplný charakter Jima Dixona, když říká: "He merely sneers and laughs at his enemies in his own mind without ever voicing his disagreement aloud."(str.29) Na stejném principu jakéhosi ztotožnění hlavní postavy s autorem probíhá i analýza divadelní hry *Look Back in Anger*, příznačně nazvaná "The reason of Osborne's Anger, reflected in *Look Back in Anger*", přestože v této kapitole se autorka zaměřuje především na postavu Jimmyho Portera.

Po jazykové i stylistické stránce odpovídá bakalářská práce Marie Hronové nárokům kladeným na takový typ práce, je psána čtivým jazykem s minimem gramatických chyb. Autorka dobře pracuje s primární a sekundární literaturou, citace jsou většinou koherentně zasazeny do textu, přesto by byla zejména v kontextu primární literatury vítána větší šíře a pestrost.

Při obhajobě se autorka bakalářské práce zaměří na následující otázky:

A) Proč považuje modernismus za "elitářský" (str.20)

B) Kdo jsou Rozhněvaní mladí muži?

Z výše uvedených důvodů práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení 2.

V Praze 18.8. 2012

.....
PhDr. Tereza Hanzlová
oponent práce